

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXXI. Die Ianvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXXI. DIE IANVARII.

P. PETRVS PAVLVS
DE AZEREDO.

Hispanus
Madriti 36.
Jan. 1577.
Humilitas.

Pia collo-
quia.
Amor Dei.

Humilitati exercendæ sua sibi vitia petebat in triclinio exprobrari; monitore quoque imprecato, qui cum nil se Petro notasse diceret, Petrus ipse sua errata describebat, & chartam monitori legendam dabat, legentem ipse de genibus humi supplici gestu audiens, manibus ante pectus coniunctis, neque sine copia lachrymarum. Orationis ac versuum sancta in illo facundia, suavis & ad animos Deo lucrificandos mirum in modum potens eloquentiæ, maximè cum de amore Dei loqueretur, quo argumento multas ab infami quæstu ad castiora conuertit.

P. ELEVTHERIVS
PONTANUS.

Belga At-
trebati. 31.
Jan. 1611.
ætat. 84.
Mortif.
Charitas.

Hic in thorace cilicino, & quidem ieiunus, sæpè in ætate 14. Belgica milliaria confecit pedes. Cum præfesset, si venam cuiusdam incisam domi sciret, illum etiam nocte mediâ visitabat, id quod aiebat se ab ipso S.P.N. Ignatii, cui Romæ conuixerat, exemplo didicisse. Tornaci ad ægri Nouitij lectulum orans noctem integram flexis genibus duxit insomnem. Domi, & foris ea quærebat; quæ cum contemptione sunt coniuncta. Fœminam quæ se energumenam mentiebatur deprehendit, cum ossa animalium, purpurâ inuoluta, illi admouit, aquam simplicem. & carmina exorcismi loco adhibuit. illâ adhæc mirè se agitante, tanquam si sacrorum verborum, aque,

Lipsanorum vim ferre non posset. *Pauperi.* Exhibat egestate domesticâ vigente ad elemosinam corrogandam: & ecce ignotum virum, qui ei centum aureos in manus dedit. Septimâ ante mortem die quicquid in cubiculo erat, Superiori transcripsit. Aiunt illum per sex horas orasse quotidie, prætereaquæ assidue, facie ipsâ illustre quiddam ac sanctum spirante. Asperrium cilicium induebat quotidie, flagris nullo die omissis. Parisijs toto anno cilicium nunquam deposuit. Virtus illius ad sanctimoniam usque famam illustris fuit. Etiam senex itinera conficiebat pedes, & nudipes aliquando, ac cilicio coopertus. Attrebatî carceres ad eum amanter visebat, ut captiuorum Parochus diceretur. Octoginta quatuor annos natus decessit, animam hisce verbis inuitans: *egredere anima mea, egredere.*

P. CLAVDIVS AQUA-
VIVA GENERALIS.

Hic etiam dies anno 1615. extinxit Patrem Claudium Aquaviva Ducis Atrij filium, Societatis Iesu Præpositum Generalem quintum, virum verè cordatum, Instituti scientem, ac retinentem, Dei præsentis, vbique inter occupationes attentè memorem. Hunc Beatissima Virgo non vni inspecta est magni comitij Patribus offerre, ut eligeretur Oranti noctu Christus dixit: *Noli timere quia ego tecum sum.* Per Beatissimam Virginem Societati tria potissimum flagitabat, accuratissimam castitatem, profundissimam humilitatem, flagrantissimam diuinæ gloriæ prouendæ aviditatem

Italus Ro-
mæ. 31. Jan.
1615.
ætat. 72.

B. 71.

Spes.

tem. S. Philippus Nerijs illum à se multo lumine perfusum conspectum dixit? alij testati sunt illum inter precandum sublimem in aëre per semihoram conspectum. Vixit annos 72. Societatem rexit annis 34. De hoc plura in eius vita, & in Annalibus Marianis Societatis IESV.

Oratio.

EDMVNDVS RENARD. COADIUTOR.

Belga. Leodij. 31. Ian. 1643.

PLuribus pestiferorum vlcerum cicatricibus fuit insignis postquam vigesies, bonâ obedientiâ veniâ se, caputque suum in periculum dedisset inter obsequia peste ractorum, vigesies malo illo superstes reuersus. Mortuum tandem Leodij memores heroicâ illius charitatis omnes Parochi exequali sacrificio palàm honorauêre.

P. SANCIVS DE MENDOZA.

Hispanus Gadibus. 31. Ian. 1649.

Charitas.

IN obsequio peste infectorum magnam animam pro charitate posuit P. Sancijs de Mendoza nobilitatis apud Hispanos claritudine, in Societate verò Grammaticâ diu traditâ, missionibus celebratis, charitate in vincetos ægrosque liberali, vltimâ demum heroicâ, cui hodie immortalus est, charitate memorabilis. Etiam in vltimis illis charitatis occupationibus post meridiem quotidie semihoram orationi consuetâ addebat, sensu magno ac tenero, P. Ioannes Auellana eiusdem gloriâ confors in eodem opere charitatis, prius quàm è vita discederet, dixit P. Sancijs iam ante mortuum, à se conspectum læto vultu renidentem, atque etiam inuitantem. De hoc plura dedi in Heroibus, & victimis charitatis ad annum 1649.

Oratio.

Mors.

P. ROBERTVS NOBILIVS.

Huic tum adhuc adolescenti eius in scholis magister P. Nicolaus Orlandinus disertè prædixerat, fore vt apud Indos pro DEI gloria magna patraret. Apud Madurenfes per annos 40. magno vitæ seuerioris exemplo, magnâ doctrinâ ac sanctimoniâ famâ ita laborauit vt ab alijs Ambrosius, ab alijs nonnisi Pater Sanctus passim vulgato nomine diceretur. Aiunt cum nemine collocutum de fidei veritate cui illam si non persuaserit, certè ostenderit. Inter alios libros perbenè lucubratos scripsit etiam solidam *narrationem fundamentorum quibus stabilitur Missio Madurensis*. Quo libro in sententiam suam, postea etiam oraculo Pontificio approbatam, adduxit eos qui ei obiectabant quòd Brachmanorum ritibus se plus æquo accommodare videretur. Attemperatè id, ac sapienter factum exitus ipse ostendit, & ea viuendi ratio iam communi secutorum illum sociorum vsu laudatè approbata. Asperum illud vitæ genus ultrò suscepit; vt exemplo suo legem Christi lege Brachmanicâ suauiore quidem illam, sed in virtute nihilo laxiorem aut molliorem, asperioribus quibusdâ (quæ nonnisi admirabilitate capiuntur) ingenijs persuaderet. Extremo vitæ decennio oculis planè captus, iussus est in Collegio S. Thomæ quiescere; vbi pristinâ suâ virtuti haud impar, omnium tam Christianorum quàm Ethnicorum admiratione laudabatur. Per totos 50. annos istic nobiliter impensos, neque carnibus, neque piscibus vesci voluit; idque ex voto; per extremos annos nonnisi paucis herbis in cibum ad reficiendas vtcunque vires admissis.

Italus Madurè in Ian. 1656, Soc. 6a

Mortif.

Cecus.

Mortif.

H MEN.